

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4316/2023
13.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славољуб Вељковић, адвокат из ..., против туженог "Трилорд" д.о.о., Сврљиг из Сврљига, чији је пуномоћник Драган Здравковић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2593/2023 од 10.08.2023. године, у седници одржаној 13.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2593/2023 од 10.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1769/2022 од 23.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд поништи, као незаконито, решење о отказу уговора о раду које је тужени донео 26.07.2022. године и да се тужени обавезе да тужиоца врати на рад и радно место које одговара његовој стручној спреми и радном искуству и призна му сва права на раду и по основу рада, почев од 30.06.2022. године, као дана престанка радног односа до дана враћања на рад. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом на име парничних трошкова исплати износ од 70.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 2593/2023 од 10.08.2023. године, ставом првим изреке, жалбу тужиоца одбио као неосновану и пресуду Основног суда у Нишу П1 1769/2022 од 23.03.2023. године потврдио. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а наводима ревизије тужиоца не указује се на неку другу битну повреду одредаба парничног поступка прописану одредбом члана 407. став 1. тачке 2. и 3. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време, на пословима ... почев од 01.10.2015. године, на основу закљученог уговора о раду. Решењем туженог од 29.04.2022. године, тужилац је удаљен са рада, а решењем од 27.06.2022. године отказан му је уговор о раду због повреде радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 1. и 2. Закона о раду, па му је радни однос престао 30.06.2022. године. У образложењу решења је наведено да је тужилац 27.04.2022. године вршио утовар камиона, заједно са предрадником ББ. Утовар су вршили сами до 17 часова, како би могли да убаце два пакета сунђера који нису уписани у отпремници. Након убацивања два пакета вишка, утоварили су камион до средине, када је тужилац, око 17 часова, напустио утовар и отишао кући, иако је на основу Правилника о систематизацији туженог у обавези да присуствује, учествује и контролише утовар и истовар камиона. Контрола камиона обављена је наредног дана 28.04.2022. године, када су пронађена два пакета вишка сунђера у односу на количину робе наведену у отпремници коју је требало превести и испоручити купцу "Yu Sorbon" из Београда. Пре доношења решења о отказу уговора о раду тужени је тужиоцу доставио упозорење од 29.04.2022. године, на које се тужилац изјаснио писаним изјашњењем од 09.05.2022. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиоца одбили, налазећи да је он, својом кривицом, учинио повреду радне обавезе, за коју му је правилно и у законито спроведеном поступку изречена мера престанка радног односа побијаним решењем о отказу уговора о раду, тако што је тужиоцу омогућено право на одбрану достављањем упозорења у складу са одредбом члана 180., у вези члана 179. став 2. тачке 1. и 2. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/2005...13/2017).

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 2. Закона о раду, прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то, између осталог, ако несавесно или немарно извршава радне обавезе (тачка 1.) и/или ако злоупотреби положај или прекорачи овлашћења (тачка 2.).

Поступак пре престанка радног односа или изрицање друге мере прописан је одредбом члана 180. истог Закона, тако што је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. став 2. и 3. овог Закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање 8 дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења (став 1.).

У конкретном случају, тужени је у законито спроведеном поступку тужиоцу доставио упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду, на које се тужилац изјаснио. Утврђено је да је тужилац, својом кривицом, учинио повреду радне обавезе тако што је, 27.04.2022. године, у камион којим је управљао утоварио два пакета сунђера који нису уписани у отпремници, при чему је, као ..., био у обавези да контролише утовар и истовар робе и учествује у њему на основу Правилника о систематизацији туженог. За учињену повреду радне обавезе тужиоцу је правилно и законито изречена мера престанка радног односа побијаним решењем туженог, па су неосновани наводи његове ревизије о погрешној примени материјалног права. Супротно томе, тужени је у свему правилно спровео поступак који је претходио доношењу решења о отказу уговора о раду, тако што је тужиоцу омогућено право на одбрану, достављањем упозорења, у ком су јасно образложене све околности и разлози који су довели до доношења побијаног решења.

Наводима ревизије тужиоца о погрешној примени материјалног права у ствари се побија правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог због ког ревизија може да се изјави, имајући у виду да је одредбом члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, прописано да ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, осим у случају из члана 403. став 2. тог Закона, што овде није случај.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**